

Redactor responsabil:
IUSTIN ARDELEAN.
Colaborator prim:
IOAN JOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se nainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an 1 fl. 50 cr. Pentru România și
Pe $\frac{1}{2}$ de an 3 fl. — cr. străinătate, un an 20 fr.
Pe un an 6 fl. — cr.

... Sun-rem un popor atât de naiv, încât noi nicicând nu ne așteptăm din partea nimenui la reu; ne place să glumim și credem, că toți, cu câți trăim, vreaș și ei numai să glumească; cu cât dau mai tare și serios, cu atât mai mult rîdem. Cu pițigături la noi nu ajungî departe, cu alușii fine nu ne putem ferici, la noi trebuie să dai ghiolduri în șele, încât să părăie ósele... și atunci facem ca țiganul din poveste, ne ducem: — Ha! tată, căci acela nu înțelege glumă! — În cazul cel mai bun póte mai protestăm, dar apoi negreșit ne ducem.

De nu mă înșel, ne apropiem iarăș de o eră de proteste. »Tribuna« în unul din numerii seî din urmă ne promite, că o să arete, cum ne știm noi prețui și

apăra bărbații! — E vorbă anume de eschiderea tinerului iurist Bolcaș. Fórt frumos! Și ce ne pune în perspectivă? ... »o să protestăm, să arătăm lumii...« Pah! par' că de când suntem n'am tot protestat și arătat lumii cât suntem de apesași și protestele nóstre au avut óre alt rezultat decât trista situație, în care ne aflăm? *Proteste* — ar trebui să-o înțelegem odată — nu ne folosesc nimica, iar pentru *acțiuni* ne lipsesc bărbații...

Nu-î vorbă, e nedreaptă pedeapsa ministrului de culte! Pentru un toast adus între pähare — eschiderea dela tóte școlile superioare din țeară! Noi suntem un popor *toastifer*, nu s'a gândit óre Escelența sa, cui o să-î mai vină în minte, să țină *toaste*, când astfel de pedepse ne așteaptă? Dar mâna pe inimă: ar fi cutezat guvernul să purceadă așa *laș*, deacă n'ar fi știut că sunt atâtea miî de *și mai lași*?

Pentru noi isteria nu a avut nici un înțeles. Seau dóră am învățat ceva din ea? Au apărut și la noi multe cărți de istorie, dar numai *editorii* lor au tras ceva folóse din ele... ađi bieții de ei știu, că trebuie să te gândești de dóue orî, când vreaș să edai o carte românească! Maiestatea sa regina României nici nu ne-ar fi putut reprezenta mai nimerit portul, decât pe *păpușele* din esposiția dela Neuwied. Nici că suntem altceva decât păpușe! Toți se jócă cu noi, cum le place și până le place, ne aruncă din un colț în altul... și păpușele n'au darul să se știe apăra.

În ale păpușelor de presinte primul loc î-l ocupă Năseudul — cu păpușele sale, cari la comandă trimit adrese de aderință. Mai săptămâna trecută numai clubul român liberal de acolo a ținut o ședință sub presidenția directorului gimnasial *Tanco* și a hotărât trimiterea unei adrese omagiale ministrului Banffy și deputatului Ciocan, dând astfel dovadă despre *spiritul lor patriotic* în timpurile aceste grele. Și-apoi mai dîcă cineva, că nu există *spirite*, când și în creri de păpușe s'a adăpostit unul.

Dar' chiar și cel mai mare contrar al spiritelor — domnul D. Voniga e pe cale de a se convinge despre existența lor. Câte șicanări n'a mai îndurat sormanul dela apariția cărții sale în contra spiritismului. Mai antăi o notiță cu *spirit* în »Tribuna Poporului«, apoi pînda zădarnică după autorul acelei notițe, mai încolo bănuirea de a fi fost el motorul pietrii, ce a cădut în capul unui român din Arad, care sēmēna mult cu un alt român, bănuir de a fi fost autorul notiței, și acum sepele procesului intentat pentru aceeaia bănuire redactorului »Tribunii Poporului«! Și cine ne pôte spune deacă șicanele și-au ajuns deja sfērșitul?

Dar' de altminterlea acuma tôte sunt permise, — nu înzădar trăim în carneval! Fiecare-și pôte face acuma chef. O să fie 'poi frumos carneval! Anunțurile de petreceri și baluri cîrg gârlă! O să fie interesant! Și damele nōstre sē nisuesc dōră a ținea paș cu cultura apuseană . . . par' că le ved deja adunate în sala de bal . . . una mai frumōsă decăt ceealaltă, una mai decoltată decăt ceealaltă, . . . grumazi goi . . . brațe gōle . . . umere gōle . . .

Hu! î-mi vine reu! Mi-a spus medicul, că nu-mi priesțe *grāsimea* . . .

Ōre unde mī-am pus tabachera?

Cain.

TIGANUL ȘI FONTUL.

(Anecdotă poporală.)

Fost'a fost în vremea vechiē
Un țigan ce-avea o rânză
Dornică fără de seamă
După plăcintă cu brânză.
Și n'ar fi fost lucru mare
Pofta să și-o fi curmat,
Căci făină și unsōre
Eraū în belșug prin sat,
Dar era surata brânză
De totului preste mână
Tescuită în găleată
La nănașul dela stână.
Și nici stâna prea departe,
Chiar la marginea de sat,
Dar nănașul, bată-'l vina,
Era om prea ne 'ndurat
Și-avea fire nărăvōsă,
De vindea brânza-ī untōsă

Nu pe banī, precum sē vinde,
Ci chiar pe dīlc de cōsă.
Și c'un om cu firea 'ntōrsă
Și pe lucru cam hălos
Țiganul nicī chiar la umbră
N'ar fi cosit bucuros;
Mai fiind din întēmplare
Cam cășunat preste șele
De tērgașul ce-adusesē
Din tērgul dela droștele . . .
Dar vēdēnd că pofta-ī mare
Nu și-o pōte-astēmpēra,
Iară brânza el n'o pōte
Nicī cumpēra și nicī fura,
Într'o dī mi-sē socōte
Și lāsând ciocan și foiū
S'a luat și-a mers la cōsă
La nănașul, la trifoiū.
Și-a cosit de dimineață
Până seara pe recōre,
Căt bietul, de oboseală,
Mai cădea de pe piciōre
Și-aștepta cu dor, cu sete,
Să sē 'ntōrcă iar în sat,
Căci nănașa sē uitasē
Să le-aducă de māncat . . .

*

Diua-și depānase 'n gbeme
Rașele ei luminōse,
Și pe urmā-ī pānditōrea
Tainică și 'ntunecōsă
Nōptea-și întindea pe vale
Vēlurile ei de pānză
Și țiganul tot la cōsă
Și cu gāndul tot la brānză . . .
Iată! Și luna resare
Ca o vatră de jārateg,
Bun prilej pentru nănașul
Cel șiret și nebunateg
Ca sē dīcă, dānd din cōsă:
— Știī, fine, că māndra lună,
După tată, după mamă
Cu sōrele-ī sōră bună?
— N'am știut, dar vēd că dēnsa,
Noroceasc'o Dumneșeu,
Nu e chiar așa pripitā
Ca sōrele, frate-sēū.
Și 'n tōte-ī mai la plăcere
Și la umblet și 'n făptură
Și mī-e dragă ce mī-e dragă,
Că-ī mai mulcomă 'n căldură . . .
— Să-ī dām decī cinstea ce-o are
Și ea 'n crugul anului,
Să-ī cosim și ei, finule,
Ca la sora sōrelui! . . .
Iar finul ce sē mai dīcă,

Țice-ar și el multe, multe,
 Dar nănașul, ști el bine,
 Că nu-î om car' să-l asculte.
 Decî el tace și cosește . . .
 Și cum cosesc amêndoî,
 Când Românul dinnainte
 Când țiganul dinnapoî,
 Iată! Să trezesc de-odată
 C'aū ajuns în miezuină,
 Holda-î gata, ies la cale,
 Și-apoî pleacă cătră cină.
 Și țiganul intră 'n curte
C'un bolovan în spinare,
 Iar nănașul cum î-l vede
 Î-l întreabă cu mirare:
 — Dar bolovanul acela
 Ce-l aducî acasă, fine?
 — Nicî d'un rău, nănașe dragă,
 Ci-l aduc măi mult de bine:
 Deacă v'am cosît eū vóuē
 Și la sora sórelui,
Măsurăți-mî și voi brânza.
Cu fratele fontului! . . .

Don Ramiro.

CAUSA.

— Uită, mă Țilică, óre pentru ce umblă
 oficerii cu rocuri așa de scurte?
 — Pentru ca să arete, că pantalonii lor
 nu sunt cărpiți în fund ca ai noștri.

MODERN.

— E permis, să gratulez la fidanțarea d-tale dom-
 nule candidat?
 — Da, — erî s'a stricat.

— MINCIUNI. —

— Din teribilele amintiri ale unui raportor. —

— Cunoșteți bereria lui Quant? Bereria lui Quant
 din Sibiiu? Nu? La adecă e și tot una! Voiam, să vă
 spun numaî, că într'o Ți ședeam aci măi mulți inși la
 »bere neagră« — părintele din S., un profesor de Blaj,
 un redactor al »Tribunii« și modesta mea persónă.
 Ședeam la păharele spumegânde și vorbeam . . . — De
 politică! mă veți întrerumpe d-vóstre. Nu-î așa, că la
 aceasta v'ați gândit? Dar' a-ți greșit! Nu vorbeam de
 politică, căci la noi, când e vorbă de politică e toto-
 dată vorbă și de fustă femeiască, la noi în jurul fustei
 se învêrte politica acreditată — și la masa nóstră nu
 erau fuste . . . Nu vorbeam dară de politică, ci de luc-
 rurî cu mult măi serióse . . . vorbeam de aceaia, cine
 o să plătească tura următóre de bere . . . și apoî știți,
 e măi plăcut să bea, decât să plătești . . .

Era deja să ne depărtăm, când î-mî veni o ideă.

— Știți una domnilor? Cel care va spune cea
 măi mare minciună va avea să primească din partea
 fiecăruia dintre noi câte un păhar de bere . . . Ian ce
 Țiceți?

Ce să Țică?

— Știi că are haz? răspunsă profesorul din Blaj.
 Mă învoiesc, deși eū nu am noroc în astfel de jocuri.
 Măi deunăȚi, când mă întorceam târȚiu pe la mieȚul
 noȚii acasă . . .

— Bravo! — î-l intrerupsêrem noi! Sêrmanul avea
 de ȘoȚie o Xantipă, care la 7 óre seara închidea pórtă
 și nu-î permitea să se miște un paș din casă fără
 știrea ei —

— Bună minciună! — Țisê apoî riȚênd părintele
 din S. — Eū însă am cetit odată una și măi bună.
 Știți bine, că eū sūm abonat la tóte foile nóstre româ-
 nești . . .

— Și măi bună! — rêsună din gurile tuturor. Părin-
 tele S. era vestit prin șapte comitate, că de când e n'a
 abonat foî românești.

Eū mî-am scos punga.

— Plătesc bucuros partea ce cade asupra mea,
 căci știu, că n'o să-l pot întrece pe părintele S. De alt-
 minterlea apoî chiar erî am vëndut al 50-lea exemplar
 din novelele mele . . .

— Câștigat! — mă întrerupsê aci redactorul »Tri-
 bunii.« — Vê trêbue încă măi mare minciună? Cinci
 Țeci de esemplare să vindî în un jumêtate de an? . . .
 Chloroform a câștigat, de mine nicî nu póte fi vorbă,
 căci știți bine, că *eu nu știu minți* . . .

— Ura! Ura! — strigărêm cu toȚii la auȚul aces-
 tor cuvinte și începurêm apoî a riȚe, încât abia ne
 puteam ținea pe scaune. Dar' și era o minciună neaș-
 teptată. AuȚi acolo: *Redactor la »Tribuna« și să nu*
stie minți!

Bată-ve tãmăia, să vă bată, de »Tribuniști«!

Chloroform.

La situația „păpușarilor” din Sibiiu.

Dr. Spaima (în calitate de medic): Pericolul e iminent, pulsul bate destul de neregulat, bóla s'a complicat prin »paralysis daianida«, scăparea numai prin 500 de lipitori e posibilă . . .

Bolnavul: Mi se pare că rătăcești, d-nule doftor, póte vrei să ȃici 500 de abonenți ?

ANECDOTE DE TOT FELUL.

I.

Pe timpul marilor manevre dela Bistrița s'a întâmplat, că un husar ungar a fost încvartirat la un țeran român. Husarul se purta față de bietul român, ca stăpânul față de servitor. Românul voind să aibă pace în casă, nu-î dăcea nimica.

Când se puseră la masă, husarul î-și scosese sabia din teacă și o aședă pe masă. Românul rămasă o clipă uimit, apoi se sculă și fără să dăcă vre-un cuvânt eși din casă. Preste cât-va timp se întorsese iarăși cu o furcă mare de fer și punându-se la masă o aședă lângă el.

— Ce va să fie asta? — se răsti cătră el husarul.

— O nimic, — îi răspunsă liniștit românul — am creșut numai, *că la un cușit mare se cuvine și o furcuța mare.*

II.

Dr. T. pe când era încă student la universitate, da ore de limbă latină băiatului unui comerciant, dela care în schimb primea viptul întreg gratuit.

Comerciantul, om foarte regulat și glumeț, avea obiceiul, să mânânce fiecare și punctual la douăspredece ore. T. însă și de și vinea mai târziu și în schimb mânca mai mult.

Comerciantul tăcu o vreme, dar vedând, că T. tot nu vrea să se obișnuiască, să vină la timp, — într'o și î-l luă la o parte.

— Mă-ai face o plăcere, domnule T.?

— Cum nu, te rog spune-mi numai cu ce-ți pot servi? — îi răspunsă T. afabil.

— D-ta vii regulat la *unu* și mânânci pentru *doispredece*. N'ai putea, să vii de acuma încolo la *douespredece* și să mânânci pentru *unu*?

III.

Un angles călătorea odată cu nevasta sa pe tren.

— Dragă nevastă, — începu soțul — te simți bine în colțul tei, de tot bine?

— Da, scumpul meu, pe deplin.

— Ai de ajuns loc pentru picioarele tale?

— Da, drăguțule.

— Nu simțеști nici un curent dela fereastră?

— Nici cât de puțin, iubitul meu.

— Atunci, draga mea, — încheiă soțul iubitor — *o să schimb loc cu tine.*

IV.

Într'o și întră Păcală — îmbrăcat elegant cu cisme de lac și pardisiu lung — în un hotel de rangul prim. Î-și comandă un diner ales și după ce s'a săturat, încearcă s'o șteargă fără plată — însă fără succes, căci chiar când era să eși î-l prind și-î cer plata.

— N'am bani la mine, — le răspunde Păcală resignat. Hotelierul vrea să-î rețină cilindrul, dar' Păcală remonstrează grozav și oferă în fine pantalonii. În o odaie alăturată se desbracă, lasă pantalonii ca amanet

și scutit prin cisme și pardisiu merge în un alt hotel. Aci încă cineză ales î-și ia apoi o odaie și după ce-și atârnă veșmintele rămase pe un cușu din coridor, ca servitorul să le curățiască — se culcă.

Dimineața vine servitorul și-î aduce veșmintele.

— Unde-mi sunt pantalonii? — întreabă Păcală cu față mâniósă. Servitorul nu vrea să stie de ei, Păcală însă face larmă, în urma căreia vine hotelierul și întreabă de cauza larmei.

— Pantalonii mei! Ce-ați făcut cu pantalonii mei?

Hotelierul se sparie, și ca hotelul seș să nu-și peardă cumva renumele bun, de care se bucura de mulți ani, numai decât completează garderoba lui Păcală.

— Și punga mea? — întreabă acesta căutând prin busunarele noilor seș pantalonii.

Hotelierului îi succede în sfârșit să-l satisfacă și în aceasta privință. Cât î-a dat nu se știe, numai atâta se știe cu siguritate, că la plecarea hotelierul l'a petrecut până la portă și î-a șoptit în urechi: — Te rog, domnule Păcală, să nu pomenești nimenui despre aceasta întâmplare. —

V.

Un om sgârcit avea o nevastă urită, urită, ca numa dracului. Odată întorcându-se acasă o găsi, cum pune perdele la ferești.

— La ce ne trebuie perdele, — întreabă sgârcitul posomorit, pipăind stofa scumpă.

— La ce? — răspunsă nevasta tot așa de posomorită — Vecinul din față poate vedea prin fereastră, cum mă îmbrăc.

— Deacă-î așa — replică bărbatul — lasă perdelele la o parte. *O să-și pună vecinul la ale sale.*

Lumpacius Vagabundescu.

— Despre amor, căsătorie și femei. —

— Amorul e ca veninul: numai în doze mici e priincios. De-l iaî în dosă prea mari — te ruinează.

*

— Căsătoria e o *temniță*, și ce e mai trist: sunt atâția bărbați, cari nu-'s nici chiar *directorii* ei.

*

— Femeia, care începe a vorbi de reu pe bărbați, dovedește, că ar voi să se mărite, dar — n'are peșitori.

*

— Cum se schimbă tóte cu timpul! *Fetele*, când sunt mici, se jócă cu *păpușe*, *ficiorii* —

cu *soldați*. Iar când sunt mari, *fetele* se jocă cu *soldați* și *ficiorii* cu *păpușe*.

*

— Femeile sunt foarte curioase. Tote le-ar voi să le știe, numai una nu: — unde o să ducă luxul lor.

*

— Ochii femeii sunt oglinda inimii ei! — De aceea în ochii atâtor femei nu poți vedea nimic: *N'au inimă!*

*

— Femeile sunt ca medicii. Dai creșemânt celor ce spun, și de multe ori — te înșală.

*

— Bărbatului cu atât mai mult trebuie săi fie *rușine*, cu cât mai *nerușinată* e femeia lui.

*

— Femeile reciproc se cunosc mai bine, de aceea î-și și sunt atât de dușmane.

*

— E cuminte fata, care studiază, ca să-și câștige un bărbat; dar e și mai cuminte aceeaia, care î-și câștigă unul, fără să studieze.

DIN PIȚIGĂTURILE VECINULUI IRIMIE ÎN CRIȘMA SATULUI.

Hahaha!

Săptămâna trecută se dusă solgăbirul nost la oraș, să întrebe de un doftor, că ce-î lipsește, de nu pôte dormi.

— Ce viață duci? — î-l întrebă doftorul.

— Ce viață, să duc? Lucru tótă ziua ca un *boi*, mânânc ca un *lup*, seara sum ostënit ca un *câne*, și totuși nu pot dormi.

— Hm! negreșit trebuie să te adresezi unui *doftor de animale* — îi răspunsă doftorul.

Hahaha!

*

Un român și un ungar călăreau odată în timpurile vechi împreună în un sat învecinat.

Cum călăreau pe drumul țerii zărire deodată la marginea lui o spênđurătore, pe care era spênđurat un om.

— Unde ai fi óre dumiata, deaca spênđurătoreea aceea ar fi gólă? — întrebă ungarul de român.

Românul înțelesă unde voia să dee ungu-rașul si-î răspunsă riđend:

— Hăi fãrtate, *atunci ași călări numai singur*.

Hahaha!

*

Ficiorul notarëshului tóte lucrurile din lume vrea să le știe mai bine decât alții.

Odată se întâlnește cu badea Iftimie, care chiar mergea la fênaț. Daū în vorbă și ajung să vorbească despre vreme.

— Ó să plóie negreșit, — dice ficiorul notarëshului privind la cerul înorat de jumătate.

— Nu cred, să plóie, — îi răspunde badea Iftimie, — căci norii se risipesc deja.

— Ba c'o să plóie, — dice ficiorul notarëshului. Și așa cu »ba că nu« și »ba că da«, ajung la ceartă.

— Dar' cum poți dumiata să te puī la dispută cu mine, care am învățat la două universități? — se rëstește în fine ficiorul notarëshului.

— O asta nu face nimica, — îi răspunde badea Iftimie — și eū am avut odată un vițel, care sugea lapte dela două vaci, și tot mai mare vițel s'a făcut.

Hahaha!

Tradat.

Un cerșitor prin semne arăta trecătorilor, că e mut și le cerea pomană.

O damă dându-ī o pomană mai mărișoră î-l întrebă cu milă:

— De când ești deja mut?

— Togmai acum o să fie trei ani — răspunde cerșitorul.

GLUMET.

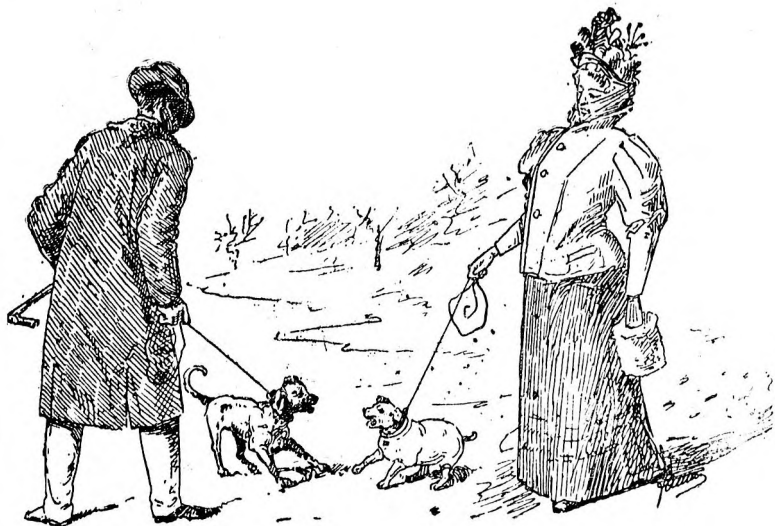
Un român vindea la un tērg linguri de lemn. Un cunoscut de-a-lui trecēnd pe acolo î-l întrebă, cum îi merge tērgul.

— Ca unui bolnav, cumetre. *Tot la o órao lingură.*

Tempora mutantur et nos mutamur in illis.

— Ilustrații fără text. —

I.

Înainte de nuntă.

II.

După nuntă.

O! VOI DOFTORI . . .

Mă întorceam chiar dela băi, unde stasem mai multe săptămâni înzădar. Când daui să es din gară, mă întâlnesc cu medicul meu de casă.

— Ah! bine ai venit! Cum te mai aflii? Ce-ți lipsește acum, poete? — mă întreabă numai decât.

— Nimic, dragă doftore, nimic, — îi răspund eu zimbînd.

— Ei veđi, nu-ți spusei?! Deacă ómenii ne-ar asculta numai și nu și-ar bate joc de sfaturile nóstre, lumea — —

— Nimic, dragă doftore, nimic. Când am plecat, am avut reumatism în mîna stîngă. — î-l mai am. Am avut o debilă înclinare spre migrenă, — o mai am. Am avut o ferventă lipsă de apetit, — — — dar doftorul meu nu mă asculta, ci grăbea la alți pacienți mai »recunoscători« . . .

— Doftore, încă o vorbă! — î-l rechiemăi — Vreai o istorióră frumósă de baie?

Doftorul se întórsé.

— Cunoști tinera văduvă A . . . ?

Î-și dusé dóuě degete la buze și le sárută: — Zucker!

— Ei bine! Ea avea obiceiul, a se consulta cu doftorul băii đilnic între dóuě și trei după masă. Doftorul era un om »șarmant« și știa vorbi despre tóte. Într'o đi vine ȳarași la óra obicínuită — dar' nu-ı primit. Cređend, ca e ceva eróre la mijloc, trimite sêrvitóra sã-l anunțe încă odată. Sêrvitóra se duce, revine însă în curênd și știi ce-ı spune doftorului? Îı đice: — Dómnei ȳ pare fórte reu, că trebue sã se lipseascã de societatea d-tale plăcută, dar în adevêr nu se simte bine . . .

— Dar stai, doftore, unde grăbești? **M. Aegea.**

DEDICAȚII.

I.

Unui popă.

La părintele sê dusé
Badea Ion a Corvului,
Sã-l întrebe înc'odată
De durata postului.

Popa chiar frigea la vatră
O costiță în frigare . . .
— Ásta-ı postul? domn părinte? —
Ion ȳ đice cu mirare . . .

Dar părintele suride
Și 'nvêrtind costița-ı đice:
— Ași posti, de ar' fi și mic
Cine postul sã-mi predice! —

Álcopt.

II.

Multor fete.

Mê mir, cum poți cu fata-ți
Vorbi așa rêstită . . .
Seaũ cređi, că ea e mama
Și tu fata-ı iubită?

L.**NOROCOS.**

A. — Averea întregă mi-am perdut-o pentru Miți!

B. — Și eu mintea.

A. (suspină) — Da, tu totdeauna ai avut noroc.

MODALITĂȚI DE PLATĂ.

I.

Prin asemnată.

II.

Ca »nachnahme.«

SCRISORE DIN SIBIŪ.

Archipăsărească maiestate! Am tot așteptat ca o peană mai competentă, să vă raporteze despre viața

noastră socială, dar' vedând că așteptarea mea e înzădar î-mi iaș eu libertatea a ruga maiestatea Ta archipăsărească, să Te îndurî prea grațios a da loc în oficiosa-Țî fôie umilitelor mele șire.

Avem multă inteligență românească în Sibiiu, cu multă înțelepciune, dar' cu puțină înțelegere. Avem multe capete cu păreri particulare, dar' nici un cap cu putere unificătoare, și apoi știi, din două capete înțelepte adese ori es trei păreri prôste.

Baccilul politicii a disolvat simpatia de odinioră a societății române de aci în atome antipode, și numeroșa societate română ađi jôcă rolul bolnavului de lângă lacul Viferzei.

Cu tôte aceste, bêtrâtimea — pardon! — tinerimea română a adunat în ajunul anului nou o »grămadă« de inteligență la petrecere comună în sala împăratului strămoșilor noștri, și cum ar' dice prorocul Benția, ómenii, și-au petrecut *grand mē fôrte*.

Tot ce Sibiiul din tagma semiđeilor* poșede mai nobil, — beat de fericirea, c'a scăpat de anul ecsecutorilor de dare, și întră în cel al scutirilor de ori-ce dări, și 'n speranța, că și pretensiunile păpucarilor, creditorilor etc. . . . î-și |vor perde valoarea de drept 'prin decret ministerial la 12 jôre din nópte — și-a gratulat reciproc cu-un: La mulți ani!

Ce e drept mulți n'au fost cei ce s'au adunat, dar' știind, că simpatia socială a elitei noastre române rivalizează cu ceea a cânelui cu mâța, totuși e de lăudat, că la o atare sêrbare s'au întrunit atâția farisei dibaci în simularea simpatiei.

Era interesant, să veđi ómenî, despre cari tótă societatea română e convinsă, că nu se pot suferi, cu câtă căldură î-și poșteau din gură tot binele posibil, . . . din ceafa lor însă ecoul răspundea în taină: Călcate-ar, dar pe loc, seaș cel puțin în rate!

Cu deosebire doî mî-au impus. Unul prin grandeta pașilor, cu cari se mișca prin sală. Î-și da un aer atotpătrunđetor, ca și când înțelepciunea dela o ciurdă de boî ar' fi comasată în creii lui. Altul, în formă și scriptură un broșcoiî îmbrăcat europenește, cu cilindru pe cap, cu zwicheri pe nas, atâta se umfla prin sală, de stătea să jori, că e broșcoiul legendar, care voind să ajungă mărimea boului s'a umflat până ce a plesnit. Acesta cu atâta agerime închipuită se uita prin zwicheri la vârful nasului seú, ca și când ar fi voit, să dovedească lumii, că Dumneđu de aceea î-a dat omului nas, ca să porțe zwicheri pe el.

Baluri nu va aranja âst an elita de aici, căci cătanele sunt în doliu, și iubirea în doliu de pe timpurile împăratului Caracala — ađi nu mai e |modernă.

La suprema potență a neputinții s'a ridicat reuniunea sodalilor români sub noul ei președinte, care cu un zel neobicinuit pentru tot ce mintea sănătósă nu admite a întrodus în reuniune celebrele »ședințe lite-

* — O chi, o chi măria ta —

rare,« o instituțiune de care cele mai culte popóre din lume încă nu dispun.*

În ședințele literare sodaliî români, cărora de regulă nu le place a șede la meseria lor, șed pe literatură. Și, deacă sunt adevărate rapórtele »Tribunei« despre aceste ședințe, e motivată speranța, că *ele* totuși vor produce ceva, până când *reuniunea însași* după o esistență de preste 30 de ani n'a produs decât cârpaci, servitori, cărciumari și »sânătate țeară până mai vin iară.«

Dilele trecute reuniunea sodalilor a dat în sala mare dela Gesellschaftshaus un și mai mare concert împreuuat cu joc și teatru, și urmat de un deficit, ca și care pâna acuma încă numai reuniunea femeilor române tot de aici a fost în stare a realiza — prin balurile sale fenomenale.

Cu politica, ce se comite ađi în Sibiiu, »*Teleg-raful român*« a ajuns la fundul fundului a fondului tipografieî archidieceșane, iar »*Tribuna*« cu pelea de lup în par, strigă:

— *Dați la lupul!*

N'ar strica să dee o țiră și în cei ce strigă, ca să le mai stee — fleura.

Senex.

* Ce să faci! Așa merg treburile la noi! Literații fac meserie din literatură, iar meseriașii literatură — din meserie!

TELEGRAME.

Tartarus la 28 Jan. n. 1899. *Jupiter în urma unei hotăriri aduse în consiliul deilor a schimbat pedeapsa celor ce sufere aci: Tantalus nu mai e torturat prin aceea, că apa și mercele îi vin până la buze și se retrag, cum î-și deschide gura, Sisippus nu mai trebuie să urce piatra de móră în grumaz în vârful celui mai înalt deal, Danaidii nu mai trebuie să scótă apă cu vase găurite, ci începând de ađi toți vor avea, să cetească articlii de fond ai „Tribunii“ cel puțin până la jumătate. — Noi din parte-ne protestăm în numele umanității în contra acestei barbarii nemaipomenite.*

ȘTIRI TERIBILE.

Anunț literar. D-l Ioan Pop Reteganul simțindu-se ofensat în onórea sa de specialist pe tóte terenele științelor enciclopedice — prin observarea »Tribunei Poporului«, că domnia sa numai depre *potcovirea cailor* încă n'ar' fi scris, anunță, că în cūrând va scóte o carte și despre aceasta temă, dovedind astfel publicului cetitor, că și la *potcovirea cailor* se precepe, deși — după tcum obsearvă fórte corect — decând colaborează la »Tribuna« și »Fóia Poporului« numai cu *măgari* a avut de lucru.

Organul acreditat din Sibiiu în numărul seú dela anul nou lansează un avéntat apel la întreg publicul român rugându-l de sprijinul seú material în aceste vremuri grele! Pátruns de focul acelor șire, marele

nostru specialist și naționalist *Dr. Spaimă* a aranjat în cercul cunoscuților seú o colectă în folosul celor acreditați. Iată rezultatul pașilor întreprinși de marele nostru bărbat pentru salvarea »*chestiei naționale*.« Aú subscris:

<i>Dr. Spaimă</i> , gratuit	1 consultație medicală.
<i>Seminarul din Arad</i>	3 bucăți de lemne de foc.
<i>Un croitor emeritat</i>	1 părechie de fórfeți.
<i>Ion Pop Reteganul</i>	5 esemplare din viitorul seú op: »Despre potcovirea cailor.« —

Dr. Brinda, Arad, grătuit 1 cină în Vinerea mare.

(Sé va continua.)

Partea Serioasa.

ÎNCĂ UN TERMIN.

On. abonenți sé fac respectuos atenți, că Administrațiunea fóiei nóstre a hotărít a mai trimite admirabilul călindar »*Minerva*« grătuit tuturor acelor abonenți, cari vor administra prețul abonamentului pe întreg anul curinte până la 25 februarie st. n. — Acest călindar e mărgăritarul calindaristicéi române și e păcat să lipsească un astfel de călindar din casele românești.

Totodată aducem la cunoștința on. cetitorii, că în decursul acestui simeștru vom scóte o carte umoristică unică în felul seú: »*Albumul Vulturului*« care va fi o escelentă carte de distracție cuprinđend 160 de pagini cu preste 200 de ilustrațiuni, caricaturi sociale, o mulțime de cele lmaí reușite vițuri și alte snóve. Acest escelent »*Album*« î-l vor primi grătuit toți acei abonenți ai fóiei nóstre, cari administrează costul abonamentului la »*Vulturul*« pe un an întreg (pro 1899) înainte.

Redacțiunea

*

Din »*Istoria Românilor*,« valorosul op al d-nului A. D. Xenopol, de abia mai avem câteva corpuri complete. Avis acelora, cari doresc a avea aceasta operă monumentală. Prețul unui corp complet (12 volume) e numai 6 fl. 30 cr.

*

La administrația diarului nostru sé află de vân-
ađre :

Țeara nóstră,
Zarandul și Munții-Apuseni.

Prețul unui esemplar 1 fl. 5 cr.

*

Admirabilul călindar »*Minerva*«, cuprinđend mai bine de o sută de ilustrațiuni admirabil esecutate, între cari mai multe tablouri colorate. Călindarul acesta n'ar' trebui să lipsească de pe masa nici unui român.

Prețul 90 cr. espediat franco.

GHICITURĂ DE ȘAC.

— De d-sóra Lucia S. —

nu	?	să,	cul	te-a-	tu				
si	c'o	fi	ră	ver-	jo-				
de	să	mist	sór-	scu-	șă				
	pe-	și-tî-	per-	co-					
	ve	nul	tist,	ca					
	ar-	vești	te	pâ-					
	lor	Stă-	bun	lo-					
	vi;	că	tu	Să-î					
	dea-	n'ai	cul	lo-	tot	runci			
pie-	Când	cul;	iar	și-a-	ro-	poți	câni		
ai	Când	câni	trii	no-	lo-	pia-	gol	pia-	câ-
și	trist;	vești	mâ-	și	luc-	drum	ne,	tră,	de
*Când	în	ai	ru	pe	nă	e	tră,	un	n'ai

A se deslega după săritura calului începând dela silaba semnată cu steluță. Între deslegători — abonenți ai foii noastre — se vor sorta două premii: călindarul ilustrat *Minerva* și *Dor și jale* de D. Voniga. Terminul deslegării 10 Faur n.

Deslegarea ghicirii din n-rul 1.

Ulterior ne-au mai sosit bune deslegări dela damele: *Măriora Hurgîș n. Oltean*, Silea magiară, — *Netta Călcîunar*, Orșova, — *Maria Man*, Boereni, — și domni: *Ioan Morar*, paroh în Lapugiul superior, — *Aurel Căpușan*, stud. în drepturi, Dretea, — *Demetriu Furdui*, Zold.

Deslegarea ghicirii din n-rul 2.

Cafă românească!

Mult e bună și frumósă
Cafa ce o bem
Altă cafă-așa gustósă
Ca ea nu avem.
Saltă inima'n plăcere
Când o cumpărăm,
Și pe buze-aduce miere,
Când noi o gustăm.

Cel ce-o gustă o iubește
Ca sufletul său
O! beți cafă dela **Supca**
Pentru Dumneșă.

Bine au deslegat-o damele: *Florica Penția*, — *Ferdinandsberg*, — *Ottilia Caba*, Cheud, — *Veturia Filip*, Lugașul inferior, — *Maria Man*, Boereni, — *Viorica Oana*, Ecica-română, — *Eufemia Muntean*, Dognecea, — *Alexandrina Popescu*, Toplița română, — *Valeria Segercean*, Orșova, — *Hermiona Iian*, Oravița, — *Cornelia Erdélyi*, Oradea-Mare, — *Elena Domide*, Rodnavechiș, — *Netta Călcîunar*, Orșova, — *Livia Blajovan Hodoș*, — *Aurelia Decei*, Orlat, — *Veturia Mureșan*, Sebeșul sășesc, — *Emilia Rusu*, Utvin, — *Hermiona Ursu*, Vad, — *Aurelia B. Adamovici*, Sân Nicolaul mic, — *Livia Bartolomei*, Dolova, — *Elisabeta Szabo*, Cosna, — *Măriora Chiorean*, Cianul deșert, — și domni: *Zosim Dobre*, Retișdorf, — *Arcadie Crêșnic*, paroh, Buteni, — *George Micu*, Șomcuta mare, — *I. Faur Pâncota*, — *Florian A. Mureșan*, Budapesta, — *Sebastian Stanca*, Petroșeni — *Tr. Al. Popescu*, Lunșóra, — *Ioachim Dabiciu*, Comoriște, — *Iosif Olariu*, Pojoga, — *Teodor Checi*, Toracul mic, — *George Stoian*, Pauliș, — *Petru Vancu*, Măderat — *Romul Cristolovan*, Rêșnov; — *Aron Mihaescu* Rîul alb, — *Dimitrie Furdui*, Alba Iulia.

Premiul prim: două chile de cafă românească din marea prăvălie **G. Supca** în **Oradea-Mare** l'a câștigat d-sóra *Valeria Segercean* în *Orșova*, iar premiul al doilea: călindarul »*Minerva*« — d-nul *Florian Mureșan*, cand de prof. în *Budapesta*. —

Dorim domnișorei *Segercean* să cetească în sănătate deplină cafea, iar d-lui *Mureșan* să-și bee în sănătate călindarul. —

Tram, tram, tram!!!

D-nei H. U. (Vadu.) Mulțămite sincere pentru urarea binevoitoare. Fie, ca cuvântul trup să se facă! Călindarul l'am espedat deja de mult, sperăm, că a sosit la timp. Salutări respectuoase.

Nițu. A s c u l t ă domnule!

Inima greă mă tortură
Căerul mi se turbură
Când te ved venind.
Privirea-ți grozav mă arde
Mintea-mi pare, că se perde
Când vii suridând.
Iar când graiul de vióră
De pe buza-ți roșioră
Î-l aud șoptind,

Par' că-s dus pe altă lume
Par' că-un înger î-mi tot spune
Și-l ascult visând.

Știi ce-am făcut după cetirea poeziei dumitale? N'am mâncat trei zile! D-ta tot atât de puțin te precep la făcutul versurilor, ca cei dela »Tribună« — la politică. Sermană literatură!

G. N. (Bid.) Ne pare reu, că nu putem urma grațioasei invitații la cununia dumitale, ce se va celebra ađi. Î-ți trimitem dară pe aceasta cale căldurosele noastre felicitări, poftindu-ți, ca acest eveniment frumos să-l poți serba — *încă de multe ori.*

Garullus. Primit. O să vedem. Acuma prea ne îmbulzește materialul.

Dellamora. Asemenea!

Ciril. (Blaj.) Am primit corespondința — poeziile trimise însă nu sunt încă de publicat. Dar ca să te mulțămim, iată î-ți publicăm una — pe responsabilitatea d-tale.

D-șorei A. M. P.

Politicosă ești și mare diplomată
De tineri mulți voiești a fi chiar adorată,
Și-ai vrea în ori ce chip cu ei
O fidanțare, să închei.

Ești îndestulit? Î-ți dăm însă sfatul pretinesc, să-ți pădești urechile, căci domnișora A. M. P. pare a fi o fată — rezolută.

Stefanica Tomuții. Repetăm. ce-am ăis deja în numărul trecut: Miserabile, de tot miserabile! Gratulări!

Lucia S. (Firenze.) Perché il lungo tacere? Vorrei morire . . .

Di. păpucar. (Hălmagi.) Rătăcești! Notița respectivă nu vrea să ăică, că cei dela »Tribuna« sunt păpucari *adevărați*, ci că sunt păpucari *politici*. Ar fi deci greșit, să încerci a angaja pe careva dintre ei ca ucenic; nu dóră, că n'ar primi ofertul d-tale — știi ómenii aceia de *tote* se apucă, deși la *nimica* nu se precep — ci ți-ar strica și murdări numai *pielea de păpuci*, cum murdăresc și strică acum — *hărtia de scris*.

Dur. Pagubă de porto.

Năsăud. Primit. Fórte bună. Una, cum veđi, se și publică, celealalte vor urma pe rând. Domnișorele din întrebare *încă nu sunt abonate*. Observările dumitale referitoare la societatea română de acolo sunt nimerite, însă deocamdată nu se pot publica, atingând prea direct persoanele în caracterul lor privat. Salutări cordiale.

Maí multora în Sibiiú. Regretăm mult, că unii membrii și membre ai societății române din Sibiiú au luat în nume de reu visul părintelui *Broju*, publicat de noi în numărul ultim al foii noastre. Lăsăm la o parte chestia, că óre părintele *Broju* a avut seaú nu dreptul să viseze un astfel de vis, seaú cel puțin în aceasta formă, — ținem însă de datorința noastră să declarăm, că noi prin publicarea aceluí vis, împărtășit nóue din partea cea maí autentică, și anume chiar prin arhanghelul Gavril (— și nu prin *persóna suspiționată de D-Vóstră* —) n'am intenționat să vătămăm pe nime, ci am considerat și considerăm publicarea lui de o simplă glumă de carnaval. De altiminterlea ne vine tare a crede, că supărarea d-vóstre provine numai din împerejurarea, că arhanghelul Gavril obosit prin lunga lui

cale a confundat póte părechile, anunțând părintelui *Broju* candidații *greșit*. În acest cas promitem bucuros a rectifică eventualele *incorectități*, sperând, că și noi o să fim invitați la *nuntă*. Să fie într'un ceas cu noroc!

Voileanul. Primit, dar' cu regret trébuie să-ți comunicăm, că faptul descris de dumniata nu invoalvă în sine nici o crimă și ar fi păcat, să dăm în vileag o astfel de afacere, batjocorind pe un avocat român pentru-că procede conform legilor. Deacă numitul invěțător póte ținea pe la școlile superióre trei băieți, atunci credem că va fi în stare să platească bagatela pretenșiune de 7 fl. decumva nu e încăpăținat și reu plătitor. Altcum nu e chiemarea noastră a ne amesteca în afacerile private ale particularilor. Comită avocatul respectiv crime naționale și atunci prea bucuros î-l vom așterne pe nicovala archipăsărească. Din întemplantare însă »*Muticul*« d-vóstre — precum știm noi — astfel de crime încă n'a comis. Salutare!

Ghița Popirța. E trist, că părintele Sava în loc să vė dee mână de ajutor întru luminarea poporului, îndeamnă pre acesta să nu vė plătească salarele. E timpul suprem, ca prea Sfinția sa *Colac* să dee un noú circular, ceea ce, precum suntem noi informați, în curěnd se va și întempla și apoi ține-te părinte Sava.

Saul. În numărul viitor începem publicarea schițelor despre »*Brăteni*«, provědėndu-le și cu ilustrații. Trimite-ne și urmarea promisă. Ai primit epistola? Servus!

»**Tribunei Poporului**« (Arad). Vė sfătuim, să nu vė necăjiți pentru lăturile »imaculatului« vėndėtor de cãlindare din Radna vėrsate în lăturarul lui Dăian. Deacă nu știți cum se procedeți față de belegari, cereți sfatul redactorului nostru responsabil.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2

Intemeiată la 1887,

Capital de acții: **fl. 300.000** Fond de rezervă **fl. 100.000.**

Depuneri **fl. 1.000.000.** Circulația anuală **fl. 15.000.000.**

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără pırvire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la **fl. 1000** se restituiesc indată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poșă și se efectuesc momentan după sosirea comădei

Direcțiunea institutului.

SUPKA G.

COMERCIANT MARE DE TÔTE ARTICOLELE SPIȚERIEI.

ORADEA-MARE (Nagyvárad) PIAȚA BÉMER, LÂNGĂ PODUL MIC.

MARE COMERCIU DE **C A F E A** DE TÔTĂ SPECIA.

Având în vedere, că acest articol (cafeaua) este **cel mai necesariu** în totă casa, mi-am aranjat prăvălia astfel, că în acest articol binecuvântat pot se rivaliza cu oricare prăvălie din țară. — Mi-a succes a afla isvorul de unde pot primi acest articol **cu un preț ne mai aușit de ieftin**, astfel sum în plăcuta poziție de a putea servi on. public — de și pe lângă un prea modest câștig — chila din cea mai fină și mai veritabilă cafea de Cuba

numai cu 1 fl. 40 cr.

Comandele dela 5 zile în sus se trimit scutite de porto și se efeptuesc cu cea mai mare punctualitate.

Pe lângă acest articol prăvălia mea este bogat asortată în tôte articolele de spițerie, precum: *Rumuri de Londra*, cele mai escelente *vinuri de masă* (albe și roșii), *luminări*, tot felul de *pești conservați*, *ercolin*, *săpunuri*, **zăchar**, *cognacuri*, *Champagne*, *liqueur*, *cașuri diferite*, *brânză*, etc. cari articole se vënd cu cele mai moderate prețuri.

Pun mare pond pe comandele din provință, cari le efeptuesc în 48 de ore, așa, că atât în mësura dreaptă, cât și în calitatea bună a marfeci comandate, precum și în servițiul prompt, deja la prima comandă vroiese a merita pe deplin înorederea publicului românesc din provință.

Rugând părtinirea valorosului public românesc, mă subscriu cu stimă.

G. SUPKA.

NINON de LENCLOS.

De pe secretul renumitei frumusețe istorice: de a remânea pururea »tineră și frumoasă«, în fine s'a ridicat vëlul și așî i-l pôte oricine obține în forma de »**mijlôce cosmetice și de chiteala-Ninon**« în farmacia opidană la »Vulturul negru« alui **STEINER MIHÁLY** din **Timișóra-Cetate**, vis-à-vis de biserica seminarului.

Dintre aceste cele mai renumite sunt:

Ninon, pomadă pentru obraz și mâni. Cea mai bună pomadă de obraz din lume, care prin efectul ei minunat a seos pe tôte celelalte din circulație. Prin folosința ei dispare repede ori-ce pată de pe obraz, ori mani. N'a rêmăs fără de efect încă nici un cas de folosința. O cutie costă 60 cr.

Ninon, săpun pentru obraz și mâni. (Savon de Ninon). Cel mai perfect săpun spre cur țirea completă a obrazilor și mânilor. Înmoie pielea și-i dă elasticitatea ei naturală, dar ca se-și aibă efectul dorit, pe lângă folosirea pomadeci Ninon numai acest săpun e consult a se folosi. Prețul unei bucăți 40 cr.

Care e cea mai bună pudră (Poudre) din lume?

Aceasta întrebare o aușim repetindu-se de sute de ori zilnic!! Enigma e deslegată deja: Cumpărați dame-
lor din renumita

Pură de Ninon și apoi singure veți ști da respunsul, că cea mai escelentă pudră este aceasta. Se lipește bine de față, de abia se pôte observa pe ea și totuși imprumută obrazului o albeală frumoasă și e cea mai inocentă pudră dintre tôte căle asistă. Se pôte căpeta în trei feluri de culori. O cutie originală costă 1 fl.

Ninon-Crème, un fel de pomadă sculită de unsóre, se pôte folosi și ziua. Delatură cu o iuțeală admirabilă ori ce pete de pe față și mâni. O cutie originală costa 1 fl. 50 cr; o cutie de probă 1 fl.

Acestea mijlôce cosmetice (de frumuseță și chiteală) s'au dovedit deja de cele mai perfecte pe lume și se pot căpeta numai în **apoteca orașânească din Timișóra** (Városi gyógyszerár Temesvár. belváros). Tôte bucățile sunt provédute cu firmă și subscriere. Să se ferească decî fiecare de falsificățiile rële și stricacióse. La comande dela 3 fl. în sus nu se compută pachetarea; dela 5 fl. în sus se trimit francate. *La comande mai mari* scădere din prețul fixat.

Magasine: Török József, farmacist în Budapesta, precum și în tôte apotecele mari mai din patrie.